

SI JO FOS MARXANT A PRADES

Si jo fos marxant a Prades
—A les boires de tardor—
Per guardar-vos de glaçades
Us donaria flassades
I caperons de castor.
I, per guarnir la pallissa,
Les figures de terrissa
On Vós vestiu de Pastor.

O pagès, amb deu vessanes
I mas propi a l'Aleixar,
Amb pous gelius i fontanes,
Tindríeu les avellanes
Que amb Vós voldria ensacar;
I, per cremar a la brasa,
La llenya que cap a l'era
Amb feixos de mal comptar.

Si fos l'hortolà que ensella
I em mira si vinc del dalt,
On la Verge té capella,
I em pregunta amb meravella:
—Què escrius al fosc de l'hostal?,
Amb sarris de nous i figues
Saltaria rec i artigues,
I esperaria el Senyal.

O el pescador en mar coberta
Que surt tard, com és costum,
Ull clarós i xarxa oberta
Quan bolla la mata oferta,
I mira el vent on duu el fum,
Us portaria, d'albada,
Llobina, verat i orada
Frescosos de barca i llum.

Si fos pilot de passatge,
I vencés el Temps i els vents,
I, a la ratlla del coratge,
D'un Més Enllà fes imatge
Amb Terra i Cel romanents,
Per Vós faria valises
D'aures antigues i brises,
I estranys i novells piments.

O escafandrèr en cala aspriva,
I amb aire pur als flascons
M'afonés a la Cativa
I a la llum que l'alga aviva,
Llevés els tresors del fons,
Us els duria, mà fosca,
Amb sals a l'àmfora tosca,
I polsim dels galions.

Si fos panicer dels frares,
Als afores de Riells,
Couria fogasses cares
Prou farcides de mels rares,
I pinyonats a garbells.
Vindria a fer ballmanetes,
I a omplir la post, de puntetes,
De flaons i de crespells.

Però no ho só! Tinc cabana
I llibres, pertot, en feu;
Faig el sord a la campana
—O bé escric a l'altra plana
De la Llei que Vós dicteu.
Us duc només l'esperança
Que, Contrast de la Balança,
Alceu els ulls i em mireu.

Prades, del Baix Camp, Nadal de 1958

(D'Onze Nadals i un Cap d'Any, 1960)